

CORZE voor den kerkeraad gedaagd werd en „scerpelyck bestraft”. Door tusschenkomst van den dominé werden de beide mannen met elkaar verzoend. VRIENTS heeft niet lang meer geleefd en liet zijn huisgezin in tamelijk kommervolle omstandigheden achter. In 1716 verklaarde zijn weduwe MARIA AIJTSMA voor notaris MOOY te Kortenhoeve, dat zij onmachtig was om met haar gezin te bestaan en daarom met haar kinderen onderstand van de diaconie genoot. Zij was voornemens eenige effecten te gelde te maken en machtigde de diakenen te Baambrugge om haar huis, dat naast de kerk aldaar op erfpacht stond, met inbegrip van den chirurgijnswinkel en toebehooren te verkoopen. De geheele zaak bracht f 400.— op. De toenmalige kerkmeesters lieten de arme weduwe nog f 48.— voor 6 jaren erfpacht betalen, en aan den chirurgijns-gildeknecht te Amsterdam werd f 4.13.8 betaald, zoodat de wed. VRIENTS na betaling van eenige schulden 93 gulden overhield!

Behalve eenige posten voor heelkundige behandeling en geneesmiddelen, waaruit blijkt, dat het tarief langzamerhand aanmerkelijk gestegen was, was er in het archief van de 18de eeuw niets bijzonders op dit gebied te vinden. Trouwens de genees- en heelkundige hulp schijnt allengs verbeterd te zijn. Volgens den „Geheym-schryver van Staat en Kercke” waren er te Abcoude in 1759 „een Doctor Medicinae en drie Wondheelders, over welkers bekwaamheden Abcoude niet ligt reden sal worden gegeven te klagen, en om beter naar elders te gaan zoeken”. Te Baambrugge was toen „een chirurgijn die men hier om zijn geleerdheid, ervaarendheid en goede bekwaamheden ook wel gebruykt om inwendige ziekten en kwaalen te geneesen, daar bij veelen zig niet ongelukkig bevinden”.

Aldus luidden de mededeelingen, die de heer GREVENSTUK uit de notulen van den kerkeraad te Baambrugge heeft opgediept.

P. MUNTENDAM.

Prof. Dr. VINCENZO D'AMATO. Docente di Dermatologia alla R. Univers. di Roma. *La lebbra nella Storia, nella geografia e nell'arte.* — Presso l'autore. Roma. Via Cesare Battisti 133.

Een korte bespreking van dit boekje lijkt mij niet misplaatst. Het behandelt de melaatschheid uit een geschiedkundig oogpunt op beknopte wijze, maar steunt daarbij op de voortbrengselen der beeldende kunst, waarvan een twintigtal afbeeldingen werden opgenomen. Verscheidene dezer prenten vindt men ook in het groote boek van EUGEN HOLLAENDER, maar toch niet alle. Een hoofdstukje over de verbreiding der ziekte over de wereld besluit het zeer net uitgevoerde werkje, dat op ruim 60 bladzijden een dertigtal afbeeldingen heeft. Ik wijs hier even op het bericht in dit *Tijdschrift* (bldz. 2091, II, 1923) waarin gesproken wordt over het werk *Pro Leprosi*, waarvan prof. D'AMATO de stichter is.

H. A. J. M. SPOORENBERG.